

До 24 лютого у нас було інше життя...

Війна змінила і знищила все.

Залишивши лише щасливі спогади на красивих світлинах.

Уже понад 100 днів ми усі занурені у страшну реальність. Ми постійно стежимо за новинами, які не тільки лякають, а й змушують здригнутися. Від страшних подробиць вивертає нутроці, стає дибки волосся. Це не просто війна. Це знущання над нацією, це намагання її знищити.

Ніхто не думав, що українці стануть живою стіною на захист своєї держави, своєї свободи, своєї незалежності. Ніхто не думав, що є народ настільки сильний. Такий, який не злякається незброєним піти на танк, з голими руками – на людину зі зброєю. Але...

Тих але так багато, що опускаються руки. Стають важкими й непідйомними. Проте за трохи ти знову опановуєш себе, піднімаєшся і йдеш далі. І рухає тобою лише одне – перемога в ім'я тих, кого закатували, вбили, згвалтували рашистські нелюди.

Можна багато філософствувати про те, як розв'язуються війни, але не можна дати пояснення вчинкам тих, хто прийшов на чужу землю коїти такі безчинства, які за ці місяці бачила наша земля.

У наших душах ще довго будуть вити вітри лютого. Навіть попри те, що розпустилися покалічені дерева, забуяли трави та розцвіли квіти.

... «Лісовий вісник» понад 10 років писав про природу. Про її велич, про важку працю лісівників, нашу державу, яка є такою багатою на красу. У цьому номері буде багато про війну. Така реальність, в якій ми опинилися.

Ця реальність невблаганна...

На жаль, мусимо призупинити роботу журналу. Можливо, колись ми відновимо видання. А поки ситуація складається не на нашу користь. Друкована преса – дороге задоволення. Навіть якщо звів усі витрати до мінімуму.

Напевно, ви тримасте в руках останній номер «Лісового вісника». Дякую, що були разом із нами весь цей час. Дякую, що підтримували та шанували.

Я завжди завершую свою рубрику словами відомих людей. Цього разу це будуть слова письменника-мораліста Жана де Лабрюєра: «Якби людина зміла задовольнитися тим, що має, а не зазіхати на надбання сусіда, вона завжди насолоджувалася б світом та свободою».

Оксана ЧУРИЛО

P.S. Щиро вдячна колишньому начальнику ВОУЛМГ Богдану Івановичу Коліснику, з яким свого часу започаткували видання.

А також – нинішньому начальнику ВОУЛМГ Олександрі Михайловичу Кватирку, з яким співпрацювали протягом останніх років.

Фото Тетяни ШИШКІНОЇ

ЗМІСТ

4	Понад 100 днів війни	14	Цілюща пасіка
6	Друзі лісівників Волині допомагають Україні	15	Природа в Коді Нації
8	Ліс – наш притулок, годувальник і лікар	16	Сторінками історії. Робота на знищення
12	Відпочинок на природі можливий завжди	18	Контролюйте емоції
		19	Фотоподорожі

Всеукраїнський журнал «Лісовий вісник»

Директор: ЧУРИЛО Оксана Андріївна
E-mail: ewwe.churylo@gmail.com
Тел.: +380673326460
Бухгалтер: РЕДЬКОВИЧ Т. Тел.: +380660889493

Усі права захищені @ ТзОВ «Лісовий вісник». Св. Міністерство України про держреєстрацію друкованих ЗМІ КВ № 18041-6891Р від 16.08.2011 р.

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних, наданих респондентами, та зміст рекламних матеріалів. Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються. Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту журналу без дозволу редакції та посилання на «ЛВ» не допускається.

М. Луцьк. 2022р.
1 стор. Фото Олени Камп'юс